

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121261599
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6121261599.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Šalamúna a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E. E., v konaní zastúpenej F. G. E., H., advokátom, D. I. J. XXX, XXX XX K. L. M., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, XXX XX J. N., v konaní zastúpeného D. F. D. J. J., so sídlom O. XX, XXX XX E. E., IČO: XX XXX XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/14/2021 – 334 zo dňa 28. marca 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/14/2021 – 334 zo dňa 28. marca 2025 vo výrokoch I. a II. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením č. k. 13C/14/2021 – 334 zo dňa 28. marca. 2025 konanie zastavil (I. výrok), rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (II. výrok), vrátil žalobkyni súdny poplatok v sume 23,00 € (III. výrok) a požiadal J. B., D. - prevádzkovateľ systému, so sídlom E. E., B. P. X, IČO: XX XXX XXX, aby vrátila žalobkyni súdny poplatok v sume 23,00 €, a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia (IV. výrok).

1.1 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), pričom počas konania medzi sporovými stranami prebiehali mimosúdne rokovania, ktoré však nevedli k dohode. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 13C/14/2021 zo dňa 16. 09. 2024 právoplatným dňa 18. 09. 2024 prerušil konanie z dôvodu, že strany sporu zhodne navrhli prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní. Vzhľadom na to, že návrh na pokračovanie v konaní nebol podaný, súd konanie v zmysle § 163 ods. 2 CSP zastavil.

1.2 Keďže k zastaveniu konania došlo z dôvodu, že žiadna zo strán nepodala návrh na pokračovanie v konaní, a teda zavinili, že konanie bolo zastavené, súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. O vrátení súdneho poplatku bolo rozhodnuté v zmysle § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov prostredníctvom J. B., D..

2. Proti uvedenému uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa formálne v celom rozsahu, avšak z obsahu jej odvolania vyplýva, že de facto podala odvolanie proti I. výroku uznesenia o zastavení konania z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 365 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Navrhovala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

2.1 Podané odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie zastavil konanie v zmysle § 163 ods. 2 CSP z dôvodu, že žiadna zo strán sporu nepodala návrh na pokračovanie v konaní, a teda zavinili, že konanie bolo zastavené. Uviedla, že napadnutému uzneseniu o zastavení konania predchádzalo uznesenie sp. zn. 13C/14/2021 zo dňa 16. 09. 2024, ktorým súd prvej inštancie prerušil konanie podľa § 163 ods. 1 CSP, proti ktorému nebolo možné podať odvolanie. Namietla, že uvedené uznesenie má vadu, ktorá spočíva v nesplnení procesných podmienok na jeho vydanie, nakoľko strany sporu na pojednávaní zo dňa 12. 09. 2024 zhodne nenavrhli súdu konanie prerušiť v zmysle ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, ale navrhli

odročiť pojednávanie tak, ako na pojednávaní, ktoré predchádzalo pojednávaniu dňa 12. 09. 2024, pričom súd prvej inštancie konanie nikdy neprerušil.

2.2 Ďalej namietla, že si súd prvej inštancie nesplnil ani svoju vyzývaciú povinnosť, a to vyzvať strany sporu, či chcú v konaní pokračovať.

2.3 Na základe uvedených skutočností dospela k záveru, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie uznesenia sp. zn. 13Co/14/2021 zo dňa 16. 09. 2024, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. za vecne správne. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal dostatočné podklady pre rozhodnutie vo veci. Dôvody, pre ktoré tak rozhodol, správne rozobral v odôvodnení rozhodnutia, s týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje. Dôvody uvedené žalobkyňou v odvolaní nemajú za následok zmenu napadnutého rozhodnutia. Nad rámec uvedeného k zásadným odvolacím námietkam odvolací súd uvádza:

7. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podľa § 163 ods. 2 CSP zastavil konanie z dôvodu, že sporové strany nepodali návrh na pokračovanie v konaní do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie uznesenia súdu prvej inštancie o prerušení konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, pričom tvrdila, že strany sporu na pojednávaní zo dňa 12. 09. 2024 zhodne nenavrhli súdu konanie prerušiť v zmysle ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, ale navrhli ho len odročiť, tak ako aj na predchádzajúcom pojednávaní.

8. Podľa § 163 CSP (1) Ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

(2) Ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

9. Prerušenie konania podľa § 163 CSP je osobitným prípadom obligatórneho prerušenia konania. Súd je povinný konanie prerušiť ak sporové strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania. Konsenzus strán sporu o prerušení alebo odročení pojednávania je prejavom ich dispozície s konaním, čo je v danom prípade ešte zvýraznené povahou konania o vyporiadanie BSM, v ktorom majú účastníci na oboch stranách tak postavenie navrhovateľa ako aj postavenie odporcu (iudicium duplex).

10. Odvolací súd musí po oboznámení sa s priebehom konania skonštatovať, že tvrdenie žalobkyne o nesplnení procesných podmienok pre vydanie uznesenia sp. zn. 13C/14/2021 zo dňa 16. 09. 2024 o prerušení konania nemá oporu v súdnom spise, nakoľko zo zápisnice súdu prvej inštancie z pojednávania konaného v danej veci dňa 12. 09. 2024 vyplýva, že právna zástupkyňa žalovaného ešte pred otvorením pojednávania v reakcii na vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne súhlasila s tým, aby bolo sporovým stranám umožnené v polročnej lehote veci vysporiadať a navrhla odročiť pojednávanie. Právny zástupca žalobkyne taktiež žiadal odročiť pojednávanie za týmto účelom. Na to bolo súdom prvej inštancie vyhlásené uznesenie o odročení pojednávania na neurčito s tým, že súd prvej inštancie rozhodne o prerušení konania v zmysle § 163 CSP, v rámci ktorého bude stranám sporu poskytnutá požadovaná polročná lehota na mimosúdne vysporiadanie. Nakoľko obidve sporové strany zhodne požiadali o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúcich rokovaní o mimosúdnom vyriešení veci, súd prvej inštancie im zákonom predpokladaným procesným postupom podľa § 163 CSP vytvoril požadovaný priestor pre mimosúdne vyriešenie veci. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že opakované odročovanie pojednávania, hoci aj na základe požiadaviek obidvoch sporových strán, bez toho aby bolo súčasne rozhodnuté o prerušení konania, by mohlo byť vyhodnotené ako procesný postup vyvolávajúci prieťahy v súdnom konaní. Postup súdu prvej inštancie preto odvolací súd vyhodnotil ako správny a zákonom predpokladaný, pri ktorom do popredia vystupuje dispozičný princíp konania a kladie sa dôraz na procesnú aktivitu sporových strán.

11. Pokiaľ súd preruší konanie podľa § 163 ods. 1 CSP, v konaní môže pokračovať len na návrh niektorej zo sporových strán. Keďže v danom prípade strany sporu návrh na pokračovanie v konaní do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania nepodali, boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania v zmysle § 163 ods. 2 CSP. Nakoľko prerušenie konania podľa § 163 ods. 1 CSP predstavuje formu procesnej sankcie za pasivitu strán v spore a v takto prerušenom konaní možno pokračovať len na základe dispozičného úkonu jednej zo sporových strán, ako nedôvodnú odvolací súd posúdil aj odvoláciu námietku o nesplnení vyzývacej povinnosti súdom prvej inštancie. Procesný postup súdu prvej inštancie preto odvolací súd vyhodnotil ako plne súladný s platnými procesnými predpismi.

12. Odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené body tohto rozhodnutia, odvolacie námietky žalobkyne nepovažoval za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku o zastavení konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Ako výrok závislý odvolací súd preskúmal i druhý výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, z dôvodu, že žiadna zo strán nepodala návrh na pokračovanie v konaní, a teda zavinili, že konanie bolo zastavené. V nadväznosti na vecnú správnosť odvolaním napadnutého I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd ako vecne správny posúdil aj závislý výrok, ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou procesného zavinenia strán sporu na zastavení konania vyplývajúcu z § 256 ods. 1 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobkyne, táto nebola úspešná ani sčasti, keď odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko bol žalovaný v odvolacom konaní nečinný a zjavne mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťel'a musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).